

Teismo praktikos rinkinys

BENDROJO TEISMO (devintoji kolegija) SPRENDIMAS

2022 m. sausio 12 d.*

„Institucinė teisė – Tvirtesnis bendradarbiavimas Europos prokuratūros įsteigimo srityje – Reglamentas (ES) 2017/1939 – Europos prokuratūros Europos prokurorų skyrimas – Vieno iš Belgijos pasiūlytų kandidatų skyrimas – Europos prokurorų skyrimo taisyklės“

Byloje T-647/20

Jean-Michel Verelst, gyvenantis Egezeje (Belgija), atstovaujamas *avocat* C. Molitor,

ieškovas,

prieš

Europos Sąjungos Tarybą, atstovaujamą K. Pleśniak, R. Meyer ir K. Kouri,

atsakovę,

palaikomą

Belgijos Karalystės, atstovaujamos C. Pochet, M. Van Regemorter ir M. Jacobs,

įstojusios į bylą šalies,

dėl SESV 263 straipsniu grindžiamo prašymo panaikinti 2020 m. liepos 27 d. Tarybos įgyvendinimo sprendimą (ES) 2020/1117, kuriuo skiriami Europos prokuratūros Europos prokurorai (OL L 244, 2020, p. 18), kiek juo į Europos prokuratūros Europos prokuroro pareigas buvo paskirtas Yves van den Berge ir atmesta ieškovo kandidatūra,

BENDRASIS TEISMAS (devintoji kolegija),

kurį sudaro pirmininkė M. J. Costeira, teisėjos M. Kancheva (pranešėja) ir T. Perišin,

kancleris E. Coulon,

priima šį

* Proceso kalba: prancūzų.

Sprendimą

Ginčo aplinkybės

- 1 Ieškovas Jean-Michel Verelst nuo 2010 m. eina Briuselio (Belgija) Karališkojo prokuroro pavaduotojo, kurio specializacija – mokesčių teisė, pareigas. Nuo 2017 m. sausio 2 d. jis taip pat yra Belgijos prokuratūros *Organe central pour la saisie et la confiscation* (Centrinė turto arešto ir konfiskavimo įstaiga, toliau – OCSC) direktorius, o anksčiau, nuo 2013 m. gruodžio mėn., ėjo jos direktoriaus pavaduotojo pareigas.
- 2 2017 m. spalio 12 d. Europos Sąjungos Taryba priėmė Reglamentą (ES) 2017/1939, kuriuo įgyvendinamas tvirtesnis bendradarbiavimas Europos prokuratūros įsteigimo srityje (OL L 283, 2017, p. 1). Šiuo reglamentu įsteigta Europos prokuratūra, kaip Europos Sąjungos įstaiga, ir nustatytos su jos veikimu susijusios taisyklės.
- 3 Reglamento 2017/1939 40 konstatuojamojoje dalyje nurodyta:

„Europos vyriausiojo prokuroro ir Europos prokurorų skyrimo procedūra turėtų būti garantuotas jų nepriklausomumas. Jų teisėtumas turėtų būti kildinamas iš Sąjungos institucijų, dalyvaujančių skyrimo procedūroje.“
- 4 Reglamento 2017/1939 41 konstatuojamojoje dalyje nurodyta:

„atrankos komisija turėtų sudaryti trumpą kandidatų Europos vyriausiojo prokuroro pareigoms užimti sąrašą. Įgaliojimai nustatyti komisijos veiklos taisyklės ir paskirti jos narius turėtų būti suteikti Tarybai, remiantis [Europos] Komisijos pateiktu pasiūlymu. Tokie įgyvendinimo įgaliojimai atspindėtų Tarybai pagal SESV 86 straipsnį suteiktus specialius įgaliojimus ir ypatingą Europos prokuratūros pobūdį – ji ir toliau bus tvirtai integruota į nacionalines teisės struktūras ir kartu bus Sąjungos įstaiga. Europos prokuratūra veiks procesuose, kuriuose dauguma kitų subjektų bus nacionaliniai subjektai, pavyzdžiui, teismai, policija ir kitos teisėsaugos institucijos; todėl Taryba yra konkrečiai suinteresuota aktyviai dalyvauti skyrimo procedūroje. Be to, perduodant tuos įgaliojimus Tarybai tinkamai atsižvelgiama į sprendimų priėmimo įgaliojimų, turinčių tiesioginės įtakos nacionalinėms teisminėms ir baudžiamojo persekiojimo struktūroms, galimą opų pobūdį. <...>“
- 5 Pagal Reglamento 2017/1939 16 straipsnio 1 dalį kiekviena valstybė narė, dalyvaujanti tvirčiau bendradarbiaujant dėl Europos prokuratūros įsteigimo, turi pateikti tris kandidatūras Europos prokuroro pareigoms užimti iš kandidatų, kurie yra aktyvūs atitinkamų valstybių narių prokuratūros ar teisminių institucijų nariai, kurių nepriklausomumas nekelia abejonių ir kurių kvalifikacija atitinka paskyrimui jų atitinkamos valstybės narės aukštomis prokuroro ar teisėjo pareigoms eiti keliamus reikalavimus bei kurie turi atitinkamos su nacionalinėmis teisės sistemomis, finansiniais tyrimais ir tarptautiniu teisiniu bendradarbiavimu baudžiamosiose bylose susijusios praktinės patirties.
- 6 Reglamento 2017/1939 16 straipsnio 2 dalyje numatyta, kad Taryba, gavusi šio reglamento 14 straipsnio 3 dalyje nurodytos atrankos komisijos (toliau – atrankos komisija) motyvuotą nuomonę, atrenka vieną iš kandidatų ir paskiria jį atitinkamos valstybės narės Europos prokuroru ir kad jeigu atrankos komisija nustato, jog kandidatas neatitinka Europos prokuroro pareigoms eiti keliamų sąlygų, jos nuomonė Tarybai yra privaloma. Pagal

Reglamento 2017/1939 16 straipsnio 3 dalį Taryba paprasta balsų dauguma atrenka ir paskiria Europos prokurorus tik vienai šešerių metų kadencijai, o pasibaigus šešerių metų laikotarpiui Taryba gali nuspręsti įgaliojimus pratęsti ne ilgiau kaip trejiems metams.

- 7 Pagal Reglamento 2017/1939 14 straipsnio 3 dalį Taryba nustato atrankos komisijos veiklos taisykles ir, remdamasi Europos Komisijos pasiūlymu, priima sprendimą, kuriuo skiriami jos nariai.
- 8 2018 m. liepos 13 d. Taryba priėmė Tarybos įgyvendinimo sprendimą (ES) 2018/1696 dėl Reglamento 2017/1939 14 straipsnio 3 dalyje numatytų atrankos komisijos veiklos taisyklių (OL L 282, 2018, p. 8).
- 9 Įgyvendinimo sprendimo 2018/1696 priedas pavadintas „Atrankos komisijos veiklos taisyklės“ (toliau – atrankos komisijos veiklos taisyklės). Pagal šių taisyklių VI dalies 2 punktą, skirtą Europos prokurorų skyrimo procedūrai, atrankos komisija, gavusi valstybės narės pateiktas kandidatūras, jas išnagrinėja pagal Reglamento 2017/1939 16 straipsnio 1 dalyje nustatytus reikalavimus ir asmeniškai išklauso pasiūlytus kandidatus. Tų pačių taisyklių VII dalies 2 punkto pirmoje pastraipoje numatyta, kad, „[r]emdamasi išvadomis, padarytomis įvertinus paraiškas ir išklausius kandidatus, atrankos komisija parengia nuomonę dėl kandidatų kvalifikacijos eiti Europos prokuroro pareigas ir joje aiškiai nurodo, ar kandidatas atitinka Reglamento <...> 2017/1939 16 straipsnio 1 dalyje nustatytas sąlygas“. Pagal minėto VII dalies 2 punkto trečią pastraipą „[a]trankos komisija suteikia įvertinimus kandidatams pagal jų kvalifikaciją ir patirtį“ ir „išdėstydamas kandidatus pirmumo tvarka, tačiau Tarybai ji nėra privaloma“.
- 10 Siekdamas pasiūlyti tris kandidatus į Europos prokuroro pareigas, kaip numatyta Reglamento 2017/1939 16 straipsnio 1 dalyje, Belgijos valdžios institucijos 2019 m. sausio 25 d. leidinyje *Moniteur belge* paskelbė kvietimą teikti kandidatūras, į jį atsiliepė šeši kandidatai, įskaitant ieškovą. 2019 m. kovo 14 d. šiuos kandidatus išklausė Belgijos *Collège des procureurs généraux* (Generalinių prokurorų kolegija) ir *Procureur fédéral* (federalinis prokuroras). 2019 m. kovo 20 d. nuomonėje Generalinių prokurorų kolegija dėl ieškovo kandidatūros į Europos prokuroro pareigas nurodė, kad „[ieškovo] ankstesnės ir dabartinės pareigos, ypač kovos su ekonominiais, finansiniais ir mokestiniais nusikaltimais srityje, taip pat jo patirtis vadovaujant OCSC (Europos misijoms – ARO ir tarptautinėms misijoms – CARIN), yra pranašumai vertinant tinkamumą eiti Europos prokuratūros Europos prokuroro pareigas“. Vis dėlto ji nurodė, kad „[ieškovui] nepavyko įtikinti kolegijos, kad jis pakankamai aiškiai įsivaizduoja būsimosios Europos prokuratūros ir [valstybės narės Europos] prokuroro užduotis ir misijas“. Galiausiai Generalinių prokurorų kolegija dėl ieškovo išreiškė „santūrią nuomonę dėl galimybės eiti Europos prokuroro pareigas (pagal skalę „labai palanki – palanki – santūri – nepalanki“)“.
- 11 2019 m. balandžio 11 d. raštu Belgijos teisingumo ministras pranešė ieškovui, kad vadovaudamasis Reglamento 2017/1939 16 straipsnio 1 dalimi jis 2019 m. kovo 29 d. pasiūlė atrankos komisijos pirmininkui tris kandidatus į Europos prokuroro pareigas, ir nurodė, kad ieškovas buvo vienas iš jų.
- 12 2019 m. gegužės 24 d. atrankos komisija išklausė ieškovą.
- 13 2019 m. birželio 20 d. atrankos komisija pateikė Tarybai motyvuotą nuomonę dėl Belgijos Karalystės pasiūlytų kandidatų į Europos prokuroro pareigas.

- 14 Šioje nuomonėje atrankos komisija visų pirma nurodė, kad išnagrinėjusi gyvenimo aprašymus ir motyvacinius laiškus, taip pat 2019 m. gegužės 23 ir 24 d. išklausiusi kandidatus nusprendė, jog Belgijos Karalystės pasiūlyti kandidatai į Europos prokuroro pareigas atitinka Reglamento 2017/1939 16 straipsnio 1 dalyje nustatytas sąlygas.
- 15 Be to, atrankos komisija nurodė, kad minėtus kandidatus išvardijo pirmumo tvarka, pagal kurią ieškovas užėmė pirmą vietą, o Yves van den Berge – trečią vietą.
- 16 Tokį ieškovo įvertinimą atrankos komisija motyvavo taip:

„Komisija nusprendė, kad iš pasiūlytų kandidatų [ieškovas] yra tinkamiausias eiti Europos prokuratūros Europos prokuroro pareigas <...>. [Ieškovas] yra Briuselio Karališkojo prokuroro pavaduotojas, *Service public fédéral Justice de Belgique* (Belgijos federalinė teisingumo viešoji tarnyba) struktūrai priklausančios [OCSC] direktorius. Per savo karjerą [jis] įgijo didelę patirtį atliekant tyrimus ir baudžiamąjį persekiojimą už sunkius finansinius nusikaltimus, įskaitant pinigų plovimo ir karuselinio sukčiavimo stambiu mastu atvejus. Jis taip pat įgijo vertingą patirtį teismo bendradarbiavimo baudžiamosiose bylose srityje. [Ieškovas] yra Kamdeno turto susigrąžinimo tarpagentūrinio tinklo (CARIN) iniciatyvinės grupės narys ir kontaktinis asmuo, nuolat dalyvaujantis [Sąjungos] darbo grupėse, susijusiose su neteisėtai įgyto turto konfiskavimu. [Ieškovas] geba labai lengvai prisitaikyti prie daugiakultūrės darbo aplinkos, be kita ko, gali spręsti klausimus, kai susiduria su kitomis teisės sistemomis, ir gerai išmano Sąjungos institucinę teisės sistemą <...>. Be to, jis yra sukaupęs didelę vadovaujamo darbo patirtį.

Per pokalbį [ieškovas] pristatė strateginį požiūrį į Europos prokuroro vaidmenį ir veikimą Europos prokuratūroje ir pateikė labai tikslius atsakymus į komisijos klausimus. Jis gerai žino Reglamentą [2017/1939] ir problemas, su kuriomis galėtų susidurti Europos prokuratūra, bei pasiūlė tinkamus sprendimus joms pašalinti. Komisija pabrėžė, jog būtina, kad Europos prokuratūra savo procedūrose paisytų pagrindinių ir procedūrinių teisių. Komisija ypač palankiai įvertino jo ekspertines žinias neteisėtai įgyto turto konfiskavimo ir susigrąžinimo srityje ir pragmatišką požiūrį į galimų konfliktų sprendimą. Komisija yra įsitikinusi, kad [ieškovas] atitinka visas sąlygas, kad veiksmingai vykdytų Europos prokuroro pareigas.“

- 17 Europos prokurorų atrankos ir skyrimo klausimą Teisingumo ir vidaus reikalų tarybos nariai aptarė šešiuose iš eilės posėdžiuose (toliau – COPEN posėdžiai), kurie įvyko 2019 m. rugsėjo 9 d., lapkričio 26 d. ir gruodžio 12 d., 2020 m. liepos 1, 20 ir 22 d.
- 18 2019 m. rugsėjo 18 d. Tarybai pirmininkavusi valstybė narė pateikė Nuolatinių atstovų komitetui (COREPER) dokumentą „Europos prokurorų atrankos užduotys ir procedūros“. Šio dokumento 8 punkte nurodyta:

„Parengiamuosius techninius darbus atliks kompetentingi Tarybos organai (COPEN darbo grupė ir (arba) konsultantai TVR klausimais, atsižvelgiant į konkretų atvejį). Vertinimas bus atliekamas remiantis atrankos komisijos atsiųstomis motyvuotomis nuomonėmis, atsižvelgiant į neprivalomą atrankos komisijos nustatytą kandidatų pirmumo tvarką ir į tai, kad atrankos komisija jau atidžiai įvertino į galutinį sąrašą įtrauktų kandidatų nuopelnus bei profesinę kvalifikaciją. Atlikus šį nagrinėjimą, kompetentingas Tarybos organas pasiūlys Europos prokurorus ir rekomenduos [COREPER] juos paskirti. Pagal Reglamento [2017/1939] 16 straipsnio [3 ir 4 dalis] Taryba paprasta dalyvaujančių valstybių narių balsų dauguma atrenka ir skiria Europos prokurorus. <...>“

- 19 Per 2019 m. lapkričio 26 d. COPEN posėdį Belgijos delegacija nurodė [konfidencialu]¹.
- 20 Per 2019 m. gruodžio 12 d. COPEN posėdį [konfidencialu].
- 21 2020 m. vasario 27 d. Belgijos Karalystė pateikė Tarybai rašytinį pagrindimą dėl [konfidencialu].
- 22 Šiame rašytiniame pagrindime Belgijos Karalystė [konfidencialu].
- 23 Belgijos Karalystė Generalinių prokurorų kolegijos ir federalinio prokuroro poziciją išdėstė taip:
„[Konfidencialu]“
- 24 Be to, Belgijos Karalystė nurodė, kodėl mano, kad šiuo atveju reikia atsižvelgti į Generalinių prokurorų kolegijos nuomonę:
„[Konfidencialu]“
- 25 Belgijos Karalystė taip pat nurodė, kad ji „[konfidencialu]“.
- 26 Užbaigdamą savo rašytinį pagrindimą Belgijos Karalystė nurodė, kad „[konfidencialu]“.
- 27 2020 m. liepos 1 d. COPEN posėdyje Tarybai pirmininkavusi valstybė narė priminė, kad [konfidencialu].
- 28 Atsižvelgiant į tai, klausimas dėl Belgijos Karalystės Europos prokuroro atrankos ir paskyrimo buvo aptartas per 2020 m. liepos 13 d. „ANTICI grupės“ posėdį.
- 29 2020 m. liepos 24 d. COREPER priėmė sprendimo dėl Europos prokuratūros Europos prokurorų skyrimo projektą.
- 30 2020 m. liepos 27 d. Taryba priėmė Įgyvendinimo sprendimą (ES) 2020/1117, kuriuo skiriami Europos prokuratūros Europos prokurorai (OL L 244, 2020, p. 18; toliau – ginčijamas sprendimas).
- 31 Ginčijamo sprendimo 7 ir 8 konstatuojamosios dalys suformuluotos taip:
- „(7) atrankos komisija parengė motyvuotas nuomones dėl kiekvieno iš pasiūlytų kandidatų, kurie atitiko Reglamento (ES) 2017/1939 16 straipsnio 1 dalyje nustatytas sąlygas, ir kiekvieno iš jų įvertinimą ir pateikė juos Tarybai, kuri juos gavo 2019 m. gegužės 29 d., birželio 20 d., spalio 11 d., lapkričio 18 d. ir gruodžio 10 d. bei 2020 m. liepos 16 d.;
- (8) pagal Atrankos komisijos veiklos taisyklių VII taisyklės 2 punkto ketvirtą pastraipą atrankos komisija suteikė įvertinimus kandidatams pagal jų kvalifikaciją ir patirtį. Įvertinimą komisija pateikia savo nuožiūra išdėstydamą kandidatus pirmumo tvarka, tačiau Tarybai ji nėra privaloma.“

¹ Neskelbiami konfidencialūs duomenys.

32 Ginčijamo sprendimo 12 konstatuojamojoje dalyje Taryba nurodė, kad įvertino atitinkamus kandidatų nuopelnus, atsižvelgdama į atrankos komisijos pateiktas motyvuotas nuomones. Šio sprendimo 13 konstatuojamojoje dalyje Taryba patikslino, kad, atlikusi šį vertinimą, laikėsi atrankos komisijos nustatytos neprivalomos pirmumo tvarkos visų dalyvaujančių valstybių narių pasiūlytų kandidatų atžvilgiu, išskyrus kandidatus, kuriuos pasiūlė Belgijos Karalystė, Bulgarijos Respublika ir Portugalijos Respublika: jų atveju Taryba rėmėsi kitu tų kandidatų nuopelnų įvertinimu, kurį atliko atitinkami Tarybos parengiamieji organai.

33 Ginčijamo sprendimo 1 straipsnyje nustatyta:

„Toliau nurodyti asmenys skiriami Europos prokuratūros Europos prokurorais, suteikiant jiems AD 13 lygio laikinojo darbuotojo statusą, nepratęsimai šešerių metų kadencijai, prasidedančiai nuo 2020 m. liepos 29 d.:

Yves van den Berge

<...>“

34 2020 m. spalio 7 d. raštu Taryba ieškovui, kaip ir visiems kitiems neatrinktiems kandidatams, pranešė apie ginčijamą sprendimą ir pateikė reikšmingą informaciją apie priežastis, kuriomis pagrįstas jos sprendimas paskirti kitą kandidatą, šiuo atveju Y. van den Berge.

35 Taigi Taryba patikslino [*konfidencialu*].

36 Šiuo klausimu Taryba pateikė kelis patikslinimus. Taigi ji nurodė [*konfidencialu*].

37 Taryba taip pat pabrėžė [*konfidencialu*].

38 Be to, Taryba nurodė [*konfidencialu*].

39 Šiame rašte Taryba taip pat nurodė [*konfidencialu*].

40 2020 m. spalio 19 d. raštu ieškovas paprašė Tarybos jam pateikti visus su juo susijusios atrankos procedūros eigos dokumentus. Atsakydama į tai, 2020 m. lapkričio 25 d. Taryba pateikė ieškovui atrankos komisijos atliktą jo kandidatūros vertinimą, Belgijos Karalystės pateiktą rašytinį pagrindimą, kuriuo remdamasi nukrypo nuo atrankos komisijos nustatytos šios valstybės narės pasiūlytų kandidatų į Europos prokuroro pareigas pirmumo eilės, 2019 m. lapkričio 26 d., 2019 m. gruodžio 12 d. ir 2020 m. liepos 1 d. COPEN posėdžių protokolų ištraukas, susijusias su minėtos valstybės narės pasiūlytų kandidatų atranka, taip pat 2019 m. gruodžio 18 d. Tarybos dokumentą 12175/19 su nurodytu vidaus procesu, kurio turi būti laikomasi Taryboje skiriant Europos prokurorus, ir kitus du dokumentus, susijusius su „ANTICI grupės“ dalyvavimu tame procese.

Procesas ir šalių reikalavimai

41 2020 m. spalio 21 d. Bendrojo Teismo kanceliarija gavo šį ieškovo ieškinį.

- 42 2021 m. sausio 18 d. Bendrojo Teismo kanceliarija gavo aktą, juo Belgijos Karalystė paprašė leisti įstoti į šią bylą palaikyti Tarybos reikalavimų. 2021 m. vasario 23 d. sprendimu Bendrojo Teismo devintosios kolegijos pirmininkė leido įstoti į bylą. Belgijos Karalystė pateikė savo paaiškinimą, o pagrindinės šalys pranešė Bendrajam Teismui, kad per nustatytą terminą nepateiks pastabų dėl šio paaiškinimo.
- 43 2021 m. sausio 26 d. Taryba pateikė Bendrojo Teismo kanceliarijai atsiliepimą į ieškinį.
- 44 Gavęs Tarybos motyvuotą prašymą šiuo klausimu, pateiktą 2021 m. vasario 11 d. remiantis Bendrojo Teismo procedūros reglamento 66 straipsniu, Bendrasis Teismas nusprendė viešai skelbiamoje šio sprendimo versijoje neskelbti prie ieškinio pridėto 2020 m. spalio 7 d. Tarybos rašto ir prie atsiliepiamo į ieškinį pridėto 2020 m. lapkričio 25 d. Tarybos rašto ir jo priedų turinio.
- 45 2021 m. kovo 12 d. ir balandžio 19 d. ieškovas ir Taryba pateikė atitinkamai dubliką ir tripliką.
- 46 2021 m. rugpjūčio 1 d. mirus teisėjui B. Berke, devintosios kolegijos pirmininkė paskyrė į kolegiją kitą teisėją.
- 47 Taikydamas Procedūros reglamento 89 straipsnyje numatytas proceso organizavimo priemonės Bendrasis Teismas šalims raštu pateikė klausimus. Šalys į šiuos klausimus atsakė per nustatytą terminą.
- 48 Bendrasis Teismas, taikydamas Procedūros reglamento 106 straipsnio 3 dalį, nusprendė priimti sprendimą nerengdamas žodinės proceso dalies.
- 49 Ieškovas Bendrojo Teismo prašo:
- panaikinti ginčijamą sprendimą tiek, kiek juo Y. van den Berge nuo 2020 m. liepos 29 d. paskirtas Europos prokuratūros Europos prokuroru,
 - priteisti iš Tarybos bylinėjimosi išlaidas.
- 50 Taryba Bendrojo Teismo prašo:
- atmesti ieškinį kaip nepagrįstą,
 - priteisti iš ieškovo bylinėjimosi išlaidas,
 - nepatenkinus pirmojo reikalavimo, palikti galioti ginčijamo sprendimo padarinius pagal SESV 264 straipsnio antrą pastraipą, kol šis aktas bus pakeistas tinkamai priimtu nauju aktu, tačiau ne ilgiau kaip 24 mėnesius nuo Sąjungos teismų, kurie priims galutinį sprendimą šioje byloje, sprendimo įsigaliojimo dienos.
- 51 Belgijos Karalystė prašo Bendrojo Teismo atmesti ieškinį.

Dėl teisės

- 52 Grįsdamas savo ieškinį ieškovas iš esmės remiasi trimis pagrindais. Pirmasis pagrindas iš esmės grindžiamas Europos prokurorų skyrimui taikomų taisyklių, visų pirma procedūrinių taisyklių, nustatytų Reglamento 2017/1939 14 straipsnio 3 dalyje ir 16 straipsnio 1–3 dalyse, taip pat Įgyvendinimo sprendimo 2018/1696 1 straipsnio, atrankos komisijos veiklos taisyklių VI dalies 2 punkto ir VII dalies 2 punkto bei nediskriminavimo principo pažeidimu. Antrasis pagrindas grindžiamas SESV 296 straipsnyje ir Europos Sąjungos pagrindinių teisių chartijos 41 straipsnyje įtvirtintos pareigos motyvuoti pažeidimu. Trečiasis pagrindas grindžiamas gero administravimo principo ir rūpestingumo pareigos pažeidimu bei akivaizdžia vertinimo klaida.

Dėl pirmojo pagrindo, grindžiamo nuostatų, reglamentuojančių Europos prokurorų skyrimo procedūrą, ir nediskriminavimo principo pažeidimu

- 53 Pirmąjį pagrindą sudaro dvi dalys.

Dėl pirmojo pagrindo pirmos dalies

- 54 Pirmojo pagrindo pirmoje dalyje ieškovas iš esmės teigia, kad Taryba pažeidė ginčijamo sprendimo priėmimo procedūrą reglamentuojančias nuostatas, nes Belgijos Karalystės pasiūlytų trijų kandidatų nuopelnus palygino remdamasi ne atrankos komisijos, o šios valstybės narės Generalinių prokurorų kolegijos ir federalinio prokuroro nuomone.
- 55 Ieškovas šiuo klausimu teigia, kad iš Reglamento 2017/1939 16 straipsnio matyti, jog Taryba, gavusi atrankos komisijos motyvuotą nuomonę, atranka vieną iš trijų kiekvienos valstybės narės, dalyvaujančios Europos prokuratūros veikloje, pasiūlytų kandidatų ir skiria jį eiti pareigas. Tai reiškia, kad Tarybos vykdoma vieno iš trijų kandidatų atranka būtinai turi būti grindžiama atrankos komisijos nuomone. Taigi, ieškovo teigimu, Taryba negali atrankos komisijos nuomonės pakeisti atitinkamos valstybės narės ar kompetentingos nacionalinės institucijos, kurios tik turi pasiūlyti tris Reglamento 2017/1939 16 straipsnio 1 dalyje nustatytas sąlygas atitinkančius kandidatus, nuomone.
- 56 Tokį Reglamento 2017/1939 16 straipsnio aiškinimą patvirtino pati Taryba prie atsiliepimo į ieškinį pridėtame 2019 m. rugsėjo 18 d. vidaus Dokumente 12175/19, kuriame nustatytos Europos prokurorų skyrimo procedūros turi būti laikomasi Taryboje.
- 57 Ieškovo teigimu, iš ginčijamo sprendimo 13 konstatuojamosios dalies, 2020 m. spalio 7 d. Tarybos rašto ir prie atsiliepimo į ieškinį pridėtame priede pateiktų įrodymų matyti, jog Belgijos Karalystės pasiūlyto kandidato į Europos prokuroro pareigas skyrimo procedūroje Taryba, pažeisdama Reglamento 2017/1939 16 straipsnį, atmetė atrankos komisijos motyvuotoje nuomonėje atliktą tos valstybės narės pasiūlytų kandidatų nuopelnų palyginimą ir suteikė pirmenybę kitam nuopelnų palyginimui, nenumatytam Reglamente 2017/1939, kurį atliko tam įgaliojimų neturinčios įstaigos, pritardama Generalinių prokurorų kolegijos ir federalinio prokuroro nuomonei.
- 58 Taryba ir Belgijos Karalystė nesutinka su ieškovo argumentais.
- 59 Pirmiausia reikia pažymėti, kad ieškovas neginčija, kad šio sprendimo 10–30 punktuose aprašyta procedūra, po kurios buvo priimtas ginčijamas sprendimas, iš tikrųjų įvyko.

- 60 Taip pat reikia pažymėti, kad ieškovas nepateikė Reglamento 2017/1939 16 straipsnio ar 14 straipsnio arba atrankos komisijos veiklos taisyklių neteisėtumu grindžiamo prieštaravimo, tačiau teigia, kad nagrinėjamu atveju Taryba pažeidė šias nuostatas.
- 61 Šiuo klausimu, kiek tai susiję su nuostatomis, reglamentuojančiomis procedūrą, po kurios buvo priimtas ginčijamas sprendimas, reikia priminti, kad pagal Reglamento 2017/1939 16 straipsnio 2 dalį Taryba, gavusi atrankos komisijos motyvuotą nuomonę, atrenka vieną iš trijų atitinkamos valstybės narės pasiūlytų kandidatų ir paskiria jį tos valstybės narės Europos prokuroru. Toje nuostatoje numatyta, kad jeigu atrankos komisija nustato, kad kandidatas neatitinka Europos prokuroro pareigoms eiti keliamų sąlygų, jos nuomonė Tarybai yra privaloma.
- 62 Taip pat reikia priminti, jog pagal Reglamento 2017/1939 16 straipsnio 3 dalį „Taryba paprasta balsų dauguma atrenka ir paskiria Europos prokurorus [nepratęsimai] šešerių metų kadencijai. <...>“
- 63 Tiksliai atrankos komisijai patikėtos užduoties apimtis patikslinta atrankos komisijos veiklos taisyklėse.
- 64 Taigi pagal atrankos komisijos veiklos taisyklių VI dalies 2 punktą ši komisija nagrinėja pasiūlytų kandidatų kandidatūras pagal Reglamento 2017/1939 16 straipsnio 1 dalyje nustatytus reikalavimus ir asmeniškai išklauso šiuos kandidatus. Pagal tų pačių taisyklių VII dalies 2 punkto pirmą pastraipą remdamasi išvadomis, padarytomis įvertinus paraiškas ir išklausius kandidatus, atrankos komisija parengia motyvuotą nuomonę dėl kandidatų kvalifikacijos tinkamumo Europos prokuroro pareigoms eiti ir aiškiai nurodo, ar kandidatas atitinka Reglamento 2017/1939 16 straipsnio 1 dalyje nustatytas sąlygas. Pagal atrankos komisijos veiklos taisyklių VII dalies 2 punkto antrą pastraipą, „[j]eigu pasiūlyti kandidatai neatitinka [minėtų] sąlygų, atrankos komisija per savo sekretoriatą paprašo atitinkamos valstybės narės pasiūlyti atitinkamą skaičių naujų kandidatų“. Galiausiai pagal tų pačių veiklos taisyklių VII dalies 2 punkto trečią pastraipą atrankos komisija kandidatus įvertina pagal jų kvalifikaciją bei patirtį ir išvardija juos pirmumo tvarka, kuri Tarybai nėra privaloma.
- 65 Iš šių nuostatų matyti, kad, kaip teisingai pažymi Taryba, vykdant Europos prokurorų skyrimo procedūrą atrankos komisija atlieka dvi skirtingas užduotis. Pirmoji užduotis – parengti motyvuotą nuomonę apie kandidatų kvalifikacijos tinkamumą Europos prokuroro pareigoms eiti, aiškiai nurodant, ar kandidatas atitinka Reglamento 2017/1939 16 straipsnio 1 dalyje nustatytas sąlygas. Ši nuomonė, pateikiama atrankos komisijai išnagrinėjus kandidatūras ir asmeniškai išklausius kandidatus, yra privaloma Tarybai, jeigu ši komisija nustato, kad kandidatas neatitinka Europos prokuroro pareigoms keliamų reikalavimų. Tokiu atveju atrankos komisija prašo atitinkamos valstybės narės pasiūlyti naują kandidatą. Taigi Taryba, kuri pagal Reglamento 2017/1939 16 straipsnio 2 dalį gali pasirinkti ir paskirti vieną iš trijų atitinkamos valstybės narės pasiūlytų kandidatų į Europos prokuroro pareigas tik gavusi atrankos komisijos motyvuotą nuomonę dėl šių kandidatų kvalifikacijos eiti šias pareigas, sprendimą šiuo klausimu galės priimti tik tuo atveju, jeigu bus pateikta atrankos komisijos teigiama motyvuota nuomonė dėl trijų atitinkamos valstybės narės pasiūlytų kandidatų. Darytina išvada, kad pirmoji minėtos komisijos užduotis – užtikrinti, kad Taryba turėtų galimybę pasirinkti iš trijų kandidatų, kurie visi pagal turimą kvalifikaciją atitinka Europos prokuroro pareigoms keliamus reikalavimus.

- 66 Antroji atrankos komisijos užduotis – įvertinti atitinkamos valstybės narės pasiūlytus kandidatus remiantis jų kvalifikacija ir patirtimi, t. y. atlikti tų kandidatų nuopelnų palyginimą, kuriame jie būtų išvardyti pirmumo tvarka. Kaip priminta šio sprendimo 64 punkte, atrankos komisijos veiklos taisyklių VII dalies 2 punkto trečioje pastraipoje aiškiai nustatyta, kad šis įvertinimas Tarybai nėra privalomas. Darytina išvada, kad antroji atrankos komisijos užduotis yra tik patariamąjį pobūdžio – palyginti atitinkamos valstybės narės pasiūlytų trijų kandidatų, atitinkančių Europos prokuroro pareigoms keliamus reikalavimus, nuopelnus, kad Taryba prireikus galėtų tuo palyginimu pagrįsti sprendimą paskirti vieną iš šių kandidatų į Europos prokuroro pareigas.
- 67 Nagrinėjamu atveju iš 2020 m. birželio 20 d. atrankos komisijos nuomonės dėl Belgijos Karalystės pasiūlytų trijų kandidatų į Europos prokuroro pareigas, kurios turinys išdėstytas šio sprendimo 14–16 punktuose, matyti, kad, išnagrinėjusi kandidatūras ir išklausiusi šiuos kandidatus, ši komisija nusprendė, jog minėti kandidatai atitinka Reglamento 2017/1939 16 straipsnio 1 dalyje nustatytus Europos prokuroro pareigoms keliamus reikalavimus. Iš šios nuomonės taip pat matyti, kad atrankos komisija sudarė pirmumo tvarka grindžiamą kandidatų sąrašą, pagal kurį ieškovas užėmė pirmąją vietą, o Y. van den Berge – trečiąją vietą, ir kad ši pirmumo tvarka buvo grindžiama šių kandidatų kvalifikacijos ir patirties palyginimu.
- 68 Iš įvairių COPEN posėdžių protokolų (žr. šio sprendimo 19, 20 ir 27 punktus) taip pat matyti, kad nagrinėdama kandidatūras į Europos prokuroro pareigas Belgijos Karalystės delegacija nurodė [*konfidencialu*].
- 69 Be to, iš ginčijamo sprendimo 13 konstatuojamosios dalies (žr. šio sprendimo 32 punktą) ir iš Tarybos 2020 m. spalio 7 d. rašto (žr. šio sprendimo 34–36 punktus) matyti, kad, kiek tai susiję su Belgijos Karalystės prokuroro skyrimu, Taryba savo sprendimą grindė ne atrankos komisijos atliktu įvertinimu, o „kitu nuopelnų palyginimu“. Iš tų pačių aplinkybių matyti, jog atliekant šį palyginimą ypatingas dėmesys buvo skirtas aplinkybei, kad [*konfidencialu*].
- 70 Taigi reikia konstatuoti, kad nors atrankos komisija, atlikusi Belgijos Karalystės pasiūlytų trijų kandidatų į Europos prokuroro pareigas kvalifikacija ir patirtimi grindžiamą įvertinimą, iš tikrųjų nusprendė, kad ieškovas yra tinkamiausias eiti šias pareigas, Taryba ginčijamą sprendimą grindė kitu nuopelnų palyginimu, kurį atliekant lemiamą reikšmę turėjo Generalinių prokurorų kolegijos nuomonė, kurią jai pateikė Belgijos valdžios institucijos.
- 71 Pirma, reikia priminti, kad pagal atrankos komisijos veiklos taisyklių VII dalies 2 punkto trečią pastraipą šios komisijos atliktas įvertinimas, grindžiamas atitinkamos valstybės narės pasiūlytų trijų kandidatų kvalifikacija ir patirtimi, nėra privalomas Tarybai (žr. šio sprendimo 63 punktą).
- 72 Antra, reikia pažymėti, kad nei pagal Reglamento 2017/1939 16 straipsnio 2 ir 3 dalis, nei pagal atrankos komisijos veiklos taisykles nedraudžiama, kad pasirinkdama vieną iš trijų kandidatų, kuriuos valstybė narė pasiūlė įgyvendindama pagal minėto 16 straipsnio 2 ir 3 dalis jai suteiktą kompetenciją, Taryba atsižvelgtų į informaciją, kurią jai pateikia valstybių narių vyriausybės, kurioms Taryboje prireikus atstovauja pati atitinkama valstybė narė.
- 73 Vadinas, ieškovas klaidingai teigia, kad ginčijamas sprendimas buvo priimtas pažeidžiant jo priėmimo procedūros taisykles, visų pirma Reglamento 2017/1939 14 ir 16 straipsnius ir atrankos komisijos veiklos taisyklių VI dalies 2 punktą bei VII dalies 2 punktą.
- 74 Taigi pirmojo pagrindo pirmą dalį reikia atmesti kaip nepagrįstą.

Dėl pirmojo pagrindo antros dalies

- 75 Pirmojo pagrindo antroje dalyje ieškovas tvirtina, kad Taryba pažeidė nediskriminavimo principą, nes sprendimą dėl Belgijos Karalystės, Bulgarijos Respublikos ir Portugalijos Respublikos Europos prokurorų skyrimo grindė tam neįgalios institucijos atliktu nuopelnų palyginimu, nors tokį pat sprendimą dėl kitų Europos prokuratūros veikloje dalyvaujančių valstybių narių grindė atrankos komisijos nuomone, kaip numatyta Reglamente 2017/1939.
- 76 Šiuo klausimu reikia priminti, kad bendras nediskriminavimo arba vienodo požiūrio principas pažeidžiamas tik tuo atveju, jei panašios situacijos vertinamos skirtingai arba skirtingos situacijos vertinamos vienodai, nebent toks vertinimas būtų objektyviai pagrįstas (žr. 2013 m. gruodžio 5 d. Sprendimo *Solvay / Komisija*, C-455/11 P, nepaskelbtas Rink., EU:C:2013:796, 77 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją bei 2021 m. birželio 16 d. Sprendimo *Krajowa Izba Gospodarcza Chłodnictwa i Klimatyzacji / Komisija*, T-126/19, EU:T:2021:360, 47 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją).
- 77 Nagrinėjamu atveju, priešingai, nei teigia ieškovas, iš aplinkybės, jog Taryba nesilaikė atrankos komisijos vertinimo dėl Belgijos Karalystės, Bulgarijos Respublikos ir Portugalijos Respublikos Europos prokurorų skyrimo, negalima daryti išvados, kad savo sprendimą šiuo klausimu ji grindė tam įgaliojimų neturinčios institucijos atliktu nuopelnų palyginimu.
- 78 Iš tikrųjų reikia priminti, kad iš Reglamento 2017/1939 nuostatų ir atrankos komisijos veiklos taisyklių matyti, kad šios komisijos parengtas Europos prokuratūros veikloje dalyvaujančios valstybės narės pasiūlytų kandidatų įvertinimas nėra privalomas Tarybai ir kad ši, galiausiai lygindama minėtų kandidatų nuopelnus, gali atsižvelgti į valstybių narių, kurioms joje atstovaujama, pateiktą informaciją (žr. šio sprendimo 71 ir 72 punktus).
- 79 Taigi, kaip teigia Taryba, aplinkybė, jog Reglamente 2017/1939 numatytų procedūros taisyklių taikymas lėmė, kad Taryba vienais atvejais vadovavosi atrankos komisijos atliktu įvertinimu, o kitais atvejais nukrypo nuo šio įvertinimo ir savo sprendimą grindė kitu nuopelnų palyginimu, negali įrodyti, kad kai kurie kandidatai buvo diskriminuojami.
- 80 Vadinasi, pirmojo pagrindo antrą dalį reikia atmesti kaip nepagrįstą, todėl reikia atmesti ir visą pirmąjį pagrindą.

Dėl antrojo pagrindo, grindžiamo pareigos motyvuoti pažeidimu

- 81 Ieškovas tvirtina, kad Oficialiajame leidinyje paskelbtas ginčijamas sprendimas yra nemotyvuotas, kiek tai susiję su priežastimis, dėl kurių Taryba nusprendė nukrypti nuo atrankos komisijos nustatytos pirmumo tvarkos ir remtis kitu nuopelnų palyginimu, kurį atliko Tarybos parengiamieji organai.
- 82 Ieškovo teigimu, šios motyvavimo stokos negali kompensuoti 2020 m. spalio 7 d. Tarybos raštas. Iš tikrųjų, pirma, tai yra *a posteriori* nurodyti motyvai, kurių nėra Oficialiajame leidinyje paskelbtame ginčijamame sprendime. Sprendimo motyvai, kuriais konkrečiai siekiama nustatyti jo pagrindus ir pagrįsti Tarybos pasirinkimą priimant šį sprendimą, turi egzistuoti ir būti nurodyti tuo metu, kai sprendimas priimamas.

- 83 Antra, šiame rašte nurodyti motyvai neturi reikšmės, nes prieštarauja kandidatūrų į Europos prokuroro pareigas vertinimo sistemai, sukurtai Reglamentu 2017/1939. Ieškovas remiasi aplinkybe, kad Taryba kandidato, paskirto Belgijos Karalystės Europos prokuroru, pasirinkimą grindė tuo, kad [konfidencialu]. Šiuo klausimu ieškovas taip pat remiasi aplinkybe, jog Taryba savo pasirinkimą pagrindė tuo, kad [konfidencialu]. Ieškovo teigimu, šiomis aplinkybėmis nebuvo galima pateisinti to, kad Taryba teikė pirmenybę nacionalinės institucijos, o ne kompetentingo Sąjungos organo, t. y. atrankos komisijos, nuomonei. Be to, ieškovo teigimu, kandidato, kurio kandidatūrai suteikta pirmenybė prieš ieškovą, pasirinkimo negalima pateisinti kriterijumi, susijusiu su [konfidencialu].
- 84 Taryba ir Belgijos Karalystė nesutinka su ieškovo argumentais.
- 85 Pirmiausia reikia priminti, kad SESV 296 straipsnyje ir Pagrindinių teisių chartijos 41 straipsnio 2 dalies c punkte nustatyta pareiga motyvuoti priklauso nuo konkretaus akto pobūdžio ir jo priėmimo aplinkybių. Motyvai turi aiškiai ir nedviprasmiškai atskleisti institucijos argumentus, kad, pirma, suinteresuotieji asmenys galėtų sužinoti, kuo grindžiama priemonė, siekdami apginti savo teises ir patikrinti, ar sprendimas pagrįstas, ar ne, ir, antra, kad Sąjungos teismas galėtų vykdyti teisėtumo kontrolę (šiuo klausimu žr. 2020 m. birželio 11 d. Sprendimo *Komisija / Di Bernardo*, C-114/19 P, EU:C:2020:457, 29 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją).
- 86 Iš to matyti, kad motyvai iš principo turi būti pateikti suinteresuotajam asmeniui kartu su jo nenaudai priimtu aktu, o jų nebuvimo negalima ištaisyti remiantis aplinkybe, jog suinteresuotasis asmuo sprendimo motyvus sužino per Sąjungos teisme vykstantį procesą (2008 m. vasario 28 d. Sprendimo *Neirinck / Komisija*, C-17/07 P, EU:C:2008:134, 50 punktas; taip pat žr. 2020 m. birželio 11 d. Sprendimo *Komisija / Di Bernardo*, C-114/19 P, EU:C:2020:457, 51 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją).
- 87 Nagrinėjamu atveju reikia pažymėti, kad ginčijamu sprendimu Taryba atrinko ir paskyrė į Europos prokuroro pareigas po vieną iš trijų kiekvienos valstybės narės, dalyvaujančios tvirčiau bendradarbiaujant dėl Europos prokuratūros įsteigimo, pasiūlytų kandidatų.
- 88 Pirma, reikia konstatuoti, kad toks sprendimas dėl skyrimo negali būti laikomas visuotinai taikomu aktu, nes jis netaikomas tam tikroms bendrai ir abstrakčiai apibrėžtomis asmenų kategorijoms, o visi Sąjungos teisės subjektai, dėl kurių Europos prokuratūra turi kompetenciją, taip pat negali būti laikomi tokia sprendime dėl skyrimo numatyta asmenų kategorija. Be to, aplinkybė, kad ginčijamas sprendimas buvo paskelbtas Oficialiajame leidinyje, negali iškreipti jo teisinio pobūdžio (žr. 2021 m. liepos 8 d. Nutarties *Mendes de Almeida / Taryba*, T-75/21, nepaskelbta Rink., pateiktas apeliacinis skundas, EU:T:2021:424, 51 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją).
- 89 Antra, reikia pažymėti, kad sprendimas paskirti į Europos prokuroro pareigas tam tikrus valstybių narių, dalyvaujančių tvirčiau bendradarbiaujant dėl Europos prokuratūros įsteigimo, pasiūlytus kandidatus yra neatskiriama susijęs su implicitiniu atsisakymu skirti į šias pareigas kitus šių valstybių narių pasiūlytus kandidatus (žr. 2021 m. liepos 8 d. Nutarties *Mendes de Almeida / Taryba*, T-75/21, nepaskelbta Rink., pateiktas apeliacinis skundas, EU:T:2021:424, 52 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją).

- 90 Darytina išvada, kad ginčijamas sprendimas sudarytas iš kelių individualaus pobūdžio aktų, priimtų juose nenurodytų asmenų, t. y. Europos prokuratūros veikloje dalyvaujančių valstybių narių pasiūlytų kandidatų, kurių Taryba neskyrė Europos prokurorais, nenaudai (žr. 2021 m. liepos 8 d. Nutarties *Mendes de Almeida / Taryba*, T-75/21, nepaskelbta Rink., pateiktas apeliacinis skundas, EU:T:2021:424, 53 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją).
- 91 Taigi reikia konstatuoti, kad, atsižvelgiant į šio sprendimo 85 ir 86 punktuose nurodytą jurisprudenciją, ginčijamo sprendimo, kiek jame implicitiškai atmeta ieškovo kandidatūra į Belgijos Karalystės Europos prokuroro pareigas, motyvai iš principo turėjo būti jam pateikti kartu su ginčijamu sprendimu.
- 92 Šiuo klausimu konstatuotina, kad vienintelis Oficialiajame leidinyje paskelbtame ginčijamame sprendime nurodytas motyvas yra išdėstytas jo 13 konstatuojamojoje dalyje. Iš tikrųjų joje nurodyta, kad „[k]andidatų, kuriuos pasiūlė Belgija, Bulgarija ir Portugalija, atveju Taryba nesilaikė atrankos komisijos nustatytos neprivalomos pirmumo tvarkos, remdamasi kitokiu tų kandidatų nuopelnų įvertinimu, atliktu atitinkamuose Tarybos parengiamuosiuose organuose“.
- 93 Ieškovas teigia, kad iš šių motyvų negalėjo suprasti priežasčių, dėl kurių Taryba nusprendė nukrypti nuo atrankos komisijos, kuri jį nurodė kaip tinkamiausią iš Belgijos Karalystės pasiūlytų kandidatų eiti Europos prokuroro pareigas, nustatytos pirmumo tvarkos. Ieškovo teigimu, Taryba, atsižvelgdama į atrankos komisijos nuomonės turinį, iš tikrųjų turėjo pagrįsti, kodėl nusprendė nukrypti nuo šios pirmumo tvarkos.
- 94 Šiuo klausimu primintina, jog nereikalaujama, kad motyvuojant būtų nurodytos visos svarbios faktinės ir teisinės aplinkybės, nes nustatant, ar akto motyvavimas atitinka SESV 296 straipsnio reikalavimus, turi būti atsižvelgiama ne tik į jo tekstą, bet ir į jo priėmimo aplinkybes bei visas atitinkamą sritį reglamentuojančias teisės normas (žr. 2006 m. rugsėjo 6 d. Sprendimo *Portugalija / Komisija*, C-88/03, EU:C:2006:511, 88 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją).
- 95 Kaip konstatuota šio sprendimo 66 punkte, iš atrankos komisijos veiklos taisyklių VII dalies 2 punkto trečios pastraipos matyti, kad šios komisijos nustatytas trijų kandidatų į Europos prokuroro pareigas, kuriuos Belgijos Karalystė pasiūlė remdamasi šių kandidatų kvalifikacija ir patirtimi, įvertinimas Tarybai nebuvo privalomas. Taigi ji galėjo laisvai pasirinkti, ar remtis šiuo įvertinimu, ar savo sprendimą grįsti kitu kandidatų nuopelnų palyginimu.
- 96 Taigi ieškovas klaidingai teigia, kad iš ginčijamo sprendimo motyvų jis turėjo suprasti, kodėl Taryba nusprendė nesilaikyti atrankos komisijos nustatytos pirmumo tvarkos.
- 97 Vis dėlto reikia pažymėti, kad, priešingai, nei teigia Taryba, ginčijamo sprendimo 13 konstatuojamojoje dalyje pateikti motyvai savaime nėra tokie, kad ieškovas ar Bendrasis Teismas galėtų suprasti, kodėl Taryba nusprendė, kad kandidato, paskirto į Belgijos Karalystės Europos prokuroro pareigas, kandidatūra buvo tinkamesnė nei ieškovo.
- 98 Tarybos argumentas, kad ieškovas galėjo suprasti, kodėl paskirtojo kandidato kandidatūrai buvo suteikta pirmenybė prieš jo kandidatūrą, nes jis buvo gavęs tiek Belgijos Generalinių prokurorų kolegijos nuomonę, tiek atrankos komisijos nuomonę dėl jo paties, nėra pagrindas paneigti šią išvadą, nes ginčijamame sprendime nėra jokios nuorodos, kad Taryba jį pagrindė Belgijos Karalystės pateikta informacija, susijusia su Generalinių prokurorų kolegijos ir federalinio prokuroro nuomone apie tinkamiausią kandidatą eiti Europos prokuroro pareigas.

- 99 Vis dėlto reikia konstatuoti, kad 2020 m. spalio 7 d. rašte, kurio turinys išdėstytas šio sprendimo 34–36 punktuose, Taryba pakankamai išsamiai nurodė motyvus, dėl kurių manė, kad paskirtasis kandidatas yra tinkamesnis eiti Europos prokuroro pareigas nei kiti du kandidatai.
- 100 Taigi, nors pageidautina, kad papildomi ieškovo kandidatūros atmetimo motyvai jam būtų buvę pateikti tuo pačiu metu, kai ginčijamas sprendimas paskelbtas Oficialiajame leidinyje, reikia pažymėti, kad ieškovas apie šiuos motyvus galėjo sužinoti iš 2020 m. spalio 7 d. Tarybos rašto, t. y. prieš pareikšdamas ieškinį, ir kad nagrinėjamu atveju remdamasis šiuo raštu jis galėjo įvertinti šio sprendimo pagrįstumą ir apginti savo teises, o tai patvirtina argumentai, pateikti grindžiant ieškinio trečiąjį pagrindą, kuriame aiškiai nurodyti 2020 m. spalio 7 d. Tarybos rašte išdėstyti motyvai.
- 101 Darytina išvada, kad šiomis aplinkybėmis ieškovas negali veiksmingai remtis pareigos motyvuoti pažeidimu, kaip išaiškinta šio sprendimo 85 ir 86 punktuose primintoje jurisprudencijoje.
- 102 Be to, reikia priminti, kad SESV 296 straipsnio antros pastraipos pažeidimu grindžiamas pagrindas skiriasi nuo akivaizdžia vertinimo klaida grindžiamo pagrindo. Iš tikrųjų pirmasis pagrindas dėl motyvų stokos ar nepakankamo motyvavimo susijęs su esminių procedūrinių reikalavimų pažeidimu, kaip tai suprantama pagal SESV 263 straipsnį, ir yra viešąja tvarka grindžiamas pagrindas, kuriuo Sąjungos teismas turi remtis savo iniciatyva, o antrasis pagrindas dėl sprendimo teisėtumo iš esmės susijęs su teisės normos dėl SESV taikymo pažeidimu, kaip tai suprantama pagal tą patį SESV 263 straipsnį, ir Sąjungos teismas jį gali nagrinėti, tik jeigu ieškovas šiuo pagrindu remiasi. Taigi pareigos motyvuoti klausimas atskirtas nuo ginčijamo sprendimo motyvų pagrįstumo klausimo (šiuo klausimu žr. 1998 m. balandžio 2 d. Sprendimo *Komisija / Sytraval ir Brink's France*, C-367/95 P, EU:C:1998:154, 67 punktą).
- 103 Vadinas, ieškovo argumentus, kad 2020 m. spalio 7 d. rašte Tarybos išdėstyti motyvai prieštarauja Reglamente 2017/1939 įtvirtintai kandidatų į Europos prokuroro pareigas vertinimo sistemai, nes Taryba rėmėsi ne atrankos komisijos, o Belgijos Generalinių prokurorų kolegijos nuomone, kiek jais grindžiamas pagrindas, susijęs su pareigos motyvuoti pažeidimu, reikia atmesti kaip nereikšmingus.
- 104 Bet kuriuo atveju, kadangi šie argumentai iš esmės sutampa su ieškovo argumentais, pateiktais trečiajam pagrindui pagrįsti tiek, kiek jis susijęs su akivaizdžia vertinimo klaida, jie bus vertinami nagrinėjant šį pagrindą.
- 105 Darytina išvada, kad antrasis pagrindas, grindžiamas pareigos motyvuoti pažeidimu, turi būti atmetas kaip nepagrįstas.

Dėl trečiojo pagrindo, grindžiamo gero administravimo principo ir rūpestingumo pareigos pažeidimu bei akivaizdžia vertinimo klaida

- 106 Ieškovo teigimu, atsižvelgiant į teisę į gerą administravimą, Pagrindinių teisių chartijos 41 straipsnio 1 dalyje įtvirtinta teisė į nešališką ir teisingą reikalų tvarkymą. Viešosios tarnybos srityje, ypač kiek tai susiję su skyrimu į pareigas ar priėmimu į darbą valstybės tarnyboje, šis principas lėmė rūpestingumo pareigos atsiradimą, o tai reiškia, kad nagrinėdama dokumentus, *a fortiori* tuo atveju, kai turi diskreciją, administracija privalo objektyviai išnagrinėti visą jai pateiktą informaciją. Ieškovas pažymi, kad Europos Sąjungos tarnautojų teismas yra nusprendęs, jog per įdarbinimo procedūrą konkrečiai nepasinaudodama jai suteikta diskrecija ir neatsižvelgdama į ieškovo interesus atitinkančias aplinkybes, susijusias, pirma, su įdarbinimo

taisyklėmis ir, antra, su suinteresuotojo asmens kvalifikacija bei nuopelnais, taigi neįgyvendindama savo diskrecijos ir neįvertindama visų reikšmingų konkretaus atvejo aplinkybių, institucija pažeidė gero administravimo principą ir rūpestingumo pareigą, taip pat padarė akivaizdžią vertinimo klaidą.

- 107 Kadangi nagrinėjamu atveju Tarybos sprendimas pasirinkti ir paskirti vieną iš kandidatų į atitinkamos valstybės narės Europos prokuroro pareigas galėjo būti priimtas tik gavus atrankos komisijos motyvuotą nuomonę ir šiai komisijai buvo pavesta įvertinti kandidatus pagal jų kvalifikaciją ir patirtį, Taryba bet kuriuo atveju turėjo pagrįsti kandidato pasirinkimą ir paskyrimą faktiškai ir konkrečiai palygindama kandidatus, o tai buvo galima padaryti arba remiantis atrankos komisijos nuomone, arba šios nuomonės pagrindu pačiai atliekant palyginimą.
- 108 Be to, ieškovas tvirtina, kad Taryba privalėjo savo sprendimą pagrįsti nuopelnų palyginimu, grindžiamu objektyviais duomenimis, t. y. kandidatų paraiškų palyginimu su kvalifikacija, kurią reikia turėti einant Europos prokuroro pareigas. Ieškovo teigimu, atsižvelgiant į jo didelę profesinę patirtį tiek finansinių nusikaltimų tyrimo ir persekiojimo už juos, tiek teismo bendradarbiavimo baudžiamosiose bylose srityje, atlikdama tokį nuopelnų palyginimą Taryba turėjo konstatuoti, kad, kaip aiškiai matyti iš atrankos komisijos nuomonės, ši patirtis yra santykinai didesnė nei paskirtojo kandidato patirtis. Tačiau Taryba tokio nuopelnų palyginimo neatliko, o tik pakartojo Belgijos valdžios institucijų pateiktą rašytinį pagrindimą, susijusį su pasirinkto kandidato nuopelnais, nelygindama jų su kitų kandidatų, be kita ko, ieškovo, nuopelnais.
- 109 Be to, ieškovas priekaištuoja Tarybai, kad ši Generalinių prokurorų kolegijos nuomonei suteikė pirmenybę prieš atrankos komisijos nuomonę, neišreikšdama pozicijos dėl jos turinio ir nepagrįsdama, kodėl nuo jos nukrypo.
- 110 Ieškovas taip pat nurodo, jog teiginys, kad Generalinių prokurorų kolegijos ir federalinio prokuroro pozicija buvo grindžiama, be kita ko, per visą kandidatų karjerą pasiektų darbo rezultatų bendru įvertinimu, nėra patvirtintas dokumentais. Priešingai, ieškovo teigimu, atrankos komisija savo vertinimą visų pirma grindė pateiktų kandidatų karjeros eiga, nes, kaip minėta komisija pabrėžė savo nuomonėje, ieškovas gali remtis didele vadovavimo patirtimi, o taip nėra kitų dviejų Belgijos Karalystės pasiūlytų kandidatų atveju.
- 111 Ieškovas dar nurodo, kad Tarybos atsiliepime į ieškinį pateiktas teiginys, jog ji „ypač atsižvelgė į kandidatų įgūdžius bei patirtį, susijusius su baudžiamosios politikos nustatymu ir įgyvendinimo koordinavimu valstybių narių centriniu lygmeniu, įskaitant teismų bendradarbiavimą baudžiamosiose bylose, taip pat į gebėjimą prisiimti didesnę atsakomybę už koordinavimą ir priežiūrą“, nėra patvirtintas dokumentais, visų pirma ginčijamo sprendimo motyvais, ir juo negalima pagrįsti suteiktos pirmenybės paskirtajam kandidatui, atsižvelgiant į santykinai didesnę ieškovo profesinę patirtį šiose srityse.
- 112 Ieškovas taip pat teigia, kad Tarybos teiginys, jog „ji pažymėjo, kad Generalinių prokurorų kolegija išreiškė pakankamai rimtų abejonių dėl kitų dviejų Belgijos [Karalystės] pasiūlytų kandidatų, įskaitant ieškovą“, neatitinka dokumentais patvirtintų aplinkybių. Ieškovas pažymi, kad su juo susijusios nuomonės E punkte teigiama, jog „jo ankstesnės ir dabartinės pareigos <...>, ypač kovos su ekonominiais, finansiniais ir mokestiniais nusikaltimais srityje, taip pat jo patirtis vadovaujant OCSC (Europos misijoms – ARO ir tarptautinėms misijoms – CARIN), yra pranašumai vertinant tinkamumą eiti Europos prokuratūros Europos prokuroro pareigas“.

- 113 Galiausiai jis pažymi, kad tos pačios nuomonės E punkte išdėstytas teiginys, jog jam „nepavyko įtikinti [Generalinių prokurorų] kolegijos, kad jis pakankamai aiškiai įsivaizduoja būsimosios Europos prokuratūros ir jos nacionalinio prokuroro užduotis ir misijas“, turi būti laikomas nereikšmingu, nes jį pateikė konkreti nacionalinė valdžios institucija, ir bet kuriuo atveju turi būti lyginamas su atrankos komisijos motyvuotoje nuomonėje pateiktu ieškovo kandidatūros įvertinimu.
- 114 Taryba ir Belgijos Karalystė nesutinka su ieškovo argumentais.
- 115 Reikia pažymėti, kad ieškovas priekaištuoja Tarybai, kad ši ginčijamame sprendime klaidingai rėmėsi Belgijos valdžios institucijų rašytiniame pagrindime pateiktais duomenimis, siekdama pagrįsti poziciją nukrypti nuo atrankos komisijos nustatytos pirmumo tvarkos, nors šie duomenys susiję tik su paskirtojo kandidato nuopelnais ir nesusiję su šio kandidato ir kitų dviejų kandidatų, įskaitant ieškovą, nuopelnų palyginimu. Be to, ieškovo teigimu, jo palyginti daug didesnė profesinė patirtis nei paskirtojo kandidato profesinė patirtis turėjo paskatinti Tarybą manyti, kad jis yra geriausias kandidatas eiti Europos prokuroro pareigas.
- 116 Šiuo klausimu reikia priminti, kad institucija turi didelę diskreciją, kai vertina ir lygina kandidatų užimti tam tikrą darbo vietą nuopelnus ir kad šio vertinimo dalykas priklauso ne tik nuo suinteresuotųjų asmenų kompetencijos bei profesinių gebėjimų, bet ir nuo jų charakterio, elgesio ir pačios asmenybės (žr. 2005 m. vasario 3 d. Sprendimo *Mancini / Komisija*, T-137/03, EU:T:2005:33, 97 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją).
- 117 Taip juo labiau yra tuo atveju, kai ta darbo vieta yra susijusi su didele atsakomybe (žr. 2005 m. vasario 3 d. Sprendimo *Mancini / Komisija*, T-137/03, EU:T:2005:33, 98 punktą).
- 118 Nagrinėjamu atveju reikia pažymėti, kad pagal Reglamento 2017/1939 9 straipsnį Europos prokurorai kartu su Europos vyriausiuoju prokuroru sudaro Europos prokuratūros kolegiją, kuri yra įgaliota priimti sprendimus strateginiais klausimais, įskaitant Europos prokuratūros prioritetų ir tyrimų bei baudžiamojo persekiojimo politikos nustatymą (žr. minėto reglamento 24 konstatuojamąją dalį), ir bendrais su konkrečiomis bylomis susijusiais klausimais, visų pirma siekiant užtikrinti Europos prokuratūros baudžiamojo persekiojimo politikos nuoseklumą ir veiksmingumą visose valstybėse narėse. Minėta kolegija priima Europos prokuratūros vidaus darbo tvarkos taisykles ir kitus sprendimus dėl šios prokuratūros vidaus struktūros ir įvairių administracinės veiklos aspektų.
- 119 Be to, pagal Reglamento 2017/1939 12 straipsnio 1, 3 ir 5 dalis Europos prokurorams numatytos įvairios pareigos. Visų pirma jie užtikrina tyrimo ir baudžiamojo persekiojimo, už kuriuos yra atsakingi savo kilmės valstybėje narėje bylą tiriantys Europos deleguotieji prokurorai, priežiūrą. Jie gali duoti nurodymus už tam tikrą bylą atsakingam Europos deleguotajam prokurorui, vykdo ryšių palaikymo ir informacijos perdavimo tarp nuolatinių kolegijų ir Europos deleguotųjų prokurorų atitinkamose kilmės valstybėse narėse funkcijas. Jie taip pat prižiūri, kaip įgyvendinamos Europos prokuratūros užduotys jų atitinkamose valstybėse narėse, be kita ko, siekiant išvengti nacionalinių institucijų ir Europos prokuratūros kompetencijos kolizijos. Kitaip nei Europos deleguotieji prokurorai, Europos prokurorai nėra atsakingi už tyrimų atlikimą, baudžiamojo persekiojimo vykdymą ir bylą perdavimą valstybių narių teismams.

- 120 Be to, Europos prokuratūra, kaip ir valstybių narių centrinės institucijos, atlieka centrinės institucijos funkcijas vykdant bendradarbiavimą pagal įvairias tarptautinio bendradarbiavimo baudžiamosiose bylose priemones, kaip tai numatyta Reglamento 2017/1939 104 straipsnyje (taip pat žr. šio reglamento 109 konstatuojamąją dalį).
- 121 Darytina išvada, kad Europos prokurorams patikėtos svarbios užduotys, kaip tai patvirtina AD 13 lygis, prie kurio jie priskirti ir kuris pagal Europos Sąjungos pareigūnų tarnybos nuostatų I priedą atitinka patarėjo arba lygiavertes pareigas. Taigi Europos prokuroro pareigų lygis yra tarp direktoriaus pareigų (AD 15–AD 14) ir skyriaus vadovo arba lygiaverčių pareigų (AD 9–AD 14) lygių.
- 122 Atsižvelgiant į tai, remiantis šio sprendimo 116 ir 117 punktuose priminta jurisprudencija, Taryba turi didelę diskreciją vertinti ir lyginti valstybės narės kandidatų į Europos prokuroro pareigas nuopelnus.
- 123 Taigi ieškovo pateiktus argumentus reikia vertinti atsižvelgiant į didelę Tarybos diskreciją.
- 124 Pirma, vertinant ieškovo argumentą, kad Taryba nepalygino visų trijų Belgijos Karalystės pasiūlytų kandidatų nuopelnų, o vien rėmėsi šios valstybės narės pateikta informacija, susijusia tik su paskirtojo kandidato nuopelnais, reikia pažymėti, kad savo 2020 m. vasario 27 d. rašytiniame pagrindime Belgijos valdžios institucijos nurodė Tarybai, jog [konfidencialu].
- 125 Be to, reikia pažymėti, kad 2020 m. spalio 7 d. rašte prieš išsamiai aprašydama paskirtojo kandidato profesinę patirtį Taryba nurodė, jog [konfidencialu].
- 126 Taigi reikia konstatuoti, kad nors ginčijamo sprendimo motyvuose, papildytuose 2020 m. spalio 7 d. raštu, išsamaus kiekvieno iš trijų Belgijos Karalystės pasiūlytų kandidatų nuopelnų palyginimo nepateikta, vis dėlto iš šių motyvų matyti, kad Taryba nusprendė, jog šiame rašte išsamiai aprašyti paskirtojo kandidato nuopelnai yra didesni už kitų dviejų kandidatų, įskaitant ieškovą, nuopelnus.
- 127 Taigi reikia atmesti ieškovo argumentą, kad Taryba negrindė ginčijamo sprendimo Belgijos Karalystės pasiūlytų trijų kandidatų į Europos prokuroro pareigas nuopelnų palyginimu.
- 128 Antra, dėl ieškovo argumento, kad Taryba klaidingai rėmėsi Belgijos Generalinių prokurorų kolegijos nuomone, šios nuomonės nepalyginusi su atrankos komisijos nuomone, pakanka priminti, kad, kaip konstatuota šio sprendimo 63 punkte, atrankos komisijos pateiktas Belgijos Karalystės pasiūlytų kandidatų vertinimas Tarybai nebuvo privalomas.
- 129 Trečia, dėl ieškovo argumento, kad Taryba klaidingai nurodė, jog Belgijos Generalinių prokurorų kolegija išreiškė didelių abejonių dėl jo kandidatūros, reikia pažymėti, kad šios kolegijos nuomonėje iš tiesų pateiktas toks teigiamas vertinimas: „[ieškovo] ankstesnės ir dabartinės pareigos <...>, ypač kovos su ekonominiais, finansiniais ir mokestiniais nusikaltimais srityje, taip pat jo patirtis vadovaujant OCSC (Europos misijoms – ARO ir tarptautinėms misijoms – CARIN), yra pranašumai vertinant tinkamumą eiti Europos prokuratūros Europos prokuroro pareigas“. Vis dėlto toje pačioje nuomonėje nurodyta, jog „[ieškovui] nepavyko įtikinti [Generalinių prokurorų] kolegijos, kad jis pakankamai aiškiai įsivaizduoja būsimosios Europos prokuratūros ir jos nacionalinio prokuroro užduotis ir misijas“. Be to, reikia pažymėti, kad savo nuomonėje darydama išvadą Generalinių prokurorų kolegija išreiškė „santūrią nuomonę dėl galimybės eiti Europos prokuroro pareigas (pagal skalę „labai palanki – palanki – santūri –

nepalanki“). Taigi Taryba nepadarė klaidos, kai 2017 m. spalio 7 d. rašte nurodė, kad Generalinių prokurorų kolegija išreiškė didelių abejonių dėl ieškovo kandidatūros į Europos prokuroro pareigas.

- 130 Ketvirta, dėl ieškovo argumento, kad jo profesinė patirtis yra didesnė nei paskirtojo kandidato, reikia pažymėti, kad, kaip matyti iš 2020 m. spalio 7 d. Tarybos rašto [*konfidencialu*]. Šiomis aplinkybėmis, atsižvelgiant į didelę Tarybos diskreciją, aplinkybė, kad ieškovo profesinė patirtis šiose srityse yra didesnė nei paskirtojo kandidato, net jei ši aplinkybė būtų nustatyta, negali įrodyti, jog Taryba padarė akivaizdžią vertinimo klaidą.
- 131 Atsižvelgiant į tai, kas išdėstyta, reikia konstatuoti, kad ieškovas neįrodė, jog nagrinėjamu atveju pasirinkdama ir paskirdama Y. van den Berge į Europos prokuroro pareigas Taryba peržengė savo didelės diskrecijos ribas.
- 132 Be to, pritariant Tarybai, reikia pažymėti, kad ieškovo argumentai, pateikti siekiant įrodyti tariamą gero administravimo principo ir rūpestingumo pareigos pažeidimą, grindžiami prielaida, kad jeigu nagrinėjamu atveju Taryba būtų vykdžiusi iš šių principų kylančias pareigas, ieškovo kandidatūra į Europos prokuroro pareigas neišvengiamai būtų buvusi atrinkta. Reikia konstatuoti, kad tokie argumentai sutampa su ieškovo teiginiais, pateiktais dėl antrojo pagrindo, grindžiamo pareigos motyvuoti pažeidimu, ir dėl trečiojo pagrindo, kiek jis grindžiamas akivaizdžia vertinimo klaida, kurie jau atmesti.
- 133 Šiomis aplinkybėmis trečiąjį pagrindą reikia atmesti kaip nepagrįstą.
- 134 Atsižvelgiant į visa tai, kad išdėstyta, ieškinį reikia atmesti.

Dėl bylinėjimosi išlaidų

- 135 Pagal Procedūros reglamento 134 straipsnio 1 dalį iš pralaimėjusios šalies priteisiamos bylinėjimosi išlaidos, jei laimėjusi šalis to reikalavo. Kadangi ieškovas pralaimėjo bylą, jis padengia savo bylinėjimosi išlaidas ir iš jo priteisiamos Tarybos patirtos bylinėjimosi išlaidas pagal šios pateiktus reikalavimus.
- 136 Pagal Procedūros reglamento 138 straipsnio 1 dalį į bylą įstojusios valstybės narės padengia savo bylinėjimosi išlaidas. Taigi Belgijos Karalystė padengia savo bylinėjimosi išlaidas.

Remdamasis šiais motyvais,

BENDRASIS TEISMAS (devintoji kolegija)

nusprendžia:

- 1. Atmesti ieškinį.**
- 2. Jean-Michel Verelst, be savo paties bylinėjimosi išlaidų, padengia Europos Sąjungos Tarybos patirtas bylinėjimosi išlaidas.**
- 3. Belgijos Karalystė padengia savo bylinėjimosi išlaidas.**

Costeira

Kancheva

Perišin

Paskelbta 2022 m. sausio 12 d. viešame teismo posėdyje Liuksemburge.

Parašai.